

גבעות

גבעת חיים מאוחד

בשבוע הבא פסה

מגזן פסימי ט"ו/ט"ו ח' בנין תשס"ט 2 באפריל 2009 givatot@ghm.org.il

עם יהודית, אריה והבנים
 אנו אבלים על מותה של
ריבצ'ו - רבקה פולק
 תנחומים למשפחה

על סדר היום

דיווח משיבות ההנהלות בתאריך 31 במרץ 2009

הנהלת הקהילה בישיבה משותפת עם ההנהלה הכלכלית ועם מספר חברים נוספים העוסקים בדבר התכנסה לדיון בנושא מערכת חימום המים וקיבלה את ההחלטות הבאות:

1. הקיבוץ יעבור לחימום מים פרטני באמצעות דודי חשמל/קולטי שמש.
2. עיקרי ההצעה, אשר תגובש בצורה מפורטת בצוות תיאום ותובא לאישור הקלפי בחודש אפריל הינם:

התקשרות עם שניים עד ארבעה קבלנים לביצוע הפרויקט.

מתוך מיליון השקלים אשר אושרו באסיפה - הקצאת כ-900,000 ₪ לחברים אשר יבחרו לעבוד עם הקבלנים המאושרים על-ידי הקיבוץ (2500 ₪ לחבר). יש לציין כי התקציב המוצע לזוג חברים הינו מספיק להתקנת דוד מים עם קולט שמש וכל האביזרים הנלווים הדרושים, בעוד שהתקציב ליחיד מתאים להתקנת דוד חשמל ללא קולט (בתחום זה תיערך חשיבה מחודשת לגבי חברים יחידים אשר בדירתם מתגוררים מספר נפשות).

טווח הזמן המשוער לביצוע הפרויקט הוא חודשיים עד שלושה, בסופם תיסגר מערכת החום המרכזית.

לדירות מושכרות הקיבוץ יספק דודי חשמל בהתאם למספר הנפשות המתגוררות בדירה, ומשפחות אשר יבקשו יוכלו לשדרג לתוספת של קולטי שמש על חשבונם.

סה"כ הערכת כל הפרויקט (תשלום לחברים עבור התקנה + התקנה בדירות מושכרות + עלויות עבודה) הינה בסדר גודל של 1.5 מיליון ₪.

בהזדמנות זו ברצוני לבקש מהחברים להמתין עם התקנת הדודים להחלטות הקיבוץ. אין כל ודאות שהקיבוץ יוכל להחזיר כסף לחברים אשר יתקינו דודים ללא תיאום עם הקיבוץ.

הצבעה על תקנון האגודה השיתופית

אנו מצביעים השבוע על תקנון האגודה השיתופית. לאישור תקנון זה אשר הושקע בהכנתו זמן רב ומחשבה ואשר עבר שתי אסיפות, חשיבות רבה להמשך התנהלותנו, ולמעשה רשם האגודות דורש את אישורו כדי להכיר בנו כקיבוץ המסווג כמתחדש.

מכיוון שלאישור התקנון נדרש רוב יחסי אני מבקש מכל החברים לעשות מאמץ ולהגיע להצביע בקלפי. לנוכח חשיבות הנושא אף הארכנו את שעות ההצבעה ביום שישי כדי לאפשר לעוד חברים להצביע.

אלדד מגל

ישיבה מס' 3 22 במרץ 2009

משתתפים
אלדד מגל, יורם גור, איתן קרסנטי, אלון אלטר,
אורנה חיים, יניב בן צבי, תמר מגל, אלון שפיצר,
דוד עין דר

חסרים
צבי מנבר, אורי גלר

יו"ר הישיבה
אלון שפיצר

1. אישור פרוטוקול הנהלה כלכלית
מס' 02/09 מיום 1.3.09
הוחלט: אישור הפרוטוקול הנ"ל
נדחה לישיבה הבאה.
2. הוצאת שווי דירות החברים
מהדו"ח הכספי של הקיבוץ –
מוזמנים: עו"ד אביתר קנולר,
רו"ח יוסי זילברשטיין, סולל אלדר,
אסנת גורן.
הוחלט: להשאיר את שווי דירות
החברים במאזן ללא שינוי מהמצב
הקיים.
3. טיפול בשפכי הרפת – בהשתתפות
משה עינב מהנדס מ-א.ב. מתכננים,
עמית ממלוק, ארנון וולף
הוחלט:
1. הוצגו תהליכים אפשריים לפתרון
איכות שפכי הרפת.
2. סוכם לבצע את חלק אי בהצעת
הפתרון בעלות של כ-300 אש"ח
במסגרת הביצוע יופרדו השפכים
הסניטרים מהפרש של הפרות.
4. אישור חברי דירקטוריון לימת
הוחלט:
א. אושרו חברי דירקטוריון לימת –
איתן קרסנטי, ישראל איטקין,
נדב דרך, אורי גלר, דוד עין דר,
צבי טרופ (דירקטור חיצוני),
אלון שפיצר – יו"ר.
ב. התוצאות הכלכליות של לימת
כימיה ופלימת יוצגו בהנהלה
הכלכלית.
ג. יוצג הנוהל לבחירת חברי
דירקטוריונים/הנהלות של
תאגידי הקיבוץ.

רשם אלון שפיצר – רכז משק

רבקה פולק ז"ל

אמא יקרה שלי,

אפילו בשביל למות סבלת! כמה שסבלת! והשקט שאחרי היה נורא.

החיים זימנו לך שואה אחרי שואה, ואת בכל כוחך, חכמתך ונועם דרכך שרדת אותם. כנערה נלקחת לאושוויץ, ועברת שם את כל הגהינום הנורא ואותה זריקה מסתורית שלא הפסיקה למרר לך את החיים.

ואחרי, הכרת את אבא, שכל-כך, כל-כך אהב אותך, והיינו משפחה קטנה – שלושה גינגיים ושחורה אחת, ואת היית הכי יפה. אבא דאג לך ופינק אותך, בשבילו היית מלכה!

אבל זה היה קצר מדי, ופתאום הוא מת לנו! ונשארתי לבד לגדל אותנו, וכל-כך שמרת עלינו שלא יעליבו אותנו, שלא יחסר לנו כלום, שנדע לשמור אחד על השני. וכמה שהיית גאה בנו שאף פעם, אף פעם לא רבנו.

וכשקצת התאוששת מאהובך שהלך, גם בנך היקר מכל, ישראל שלנו, נלקח ממך ועברו רק ארבע שנים מאז שאבא הלך.

וזאת היה השואה השנייה שלך, קשה שבעתיים ואספת כל טיפה של כוח בשביל להיות בשבילי, וכל-כך, כל-כך היית מאושרת בחמשת נכדייך היפים והיקרים וכל-כך אהבת אותם, והם כל אחד בדרכו המיוחדת החזיר לך את אהבתו!

ועכשיו, חמישה ימים אחרי האזכרה לישראל, הסבל הנורא הכריע אותך.

ועכשיו, ארבעים ואחת שנה אחרי, כשכל אותן שנים היינו רק את ואני, אני ואת, את נפגשת עם אבא וישראל שמחכים לך, צדיקה. עם כל האהבה והחום שידעו לתת בחייהם, יהיה לך טוב שם אמא. שוב יאהבו, ויפנקו וידאגו לך.

אבל אמא, אל תשכחי להגיד לאבא ולישראל ששם מלמעלה אתם צריכים שלושתכם לשמור עלי כי עכשיו אני נשארתי לבד ועדיין גם אני רק ילדה.

כל-כך אוהבת אותך,

יודינקו שלך

סבתא יקרה

אין צורך לתאר את כל מה שעשית בשבילנו.
תמיד היית שם,
אם זה שוקולד בשבילי
או מחשב בשביל גלעד –
גם אם רדפת אחרינו עם מטאטא
כי עשינו בלגן.
ועכשיו נשאר רק חלל גדול
שאיש לא יוכל למלא.
אוהבים אותך מכל הלב!

יואב והאחים

ריבצ'ו שלי

ליהודית

עצובה וכואבת, מצטערת על אובדן אימך ועוד יותר
על סיבלה בזמן האחרון.

רציתי לספר לך ככה, בכמה מילים על מה שאני
זוכרת מריבצ'ו – ריבצ'ו שלי.

כשנולדתי עם פגם בושט, בת בכורה להוריי נחנקתי
מכל אוכל רך שנתנו לי. רחל אגמי עברה לישון עם
ההורים שלי בשיכון קוקוריקו, וריבצ'ו קיבלה אותי
לפעוטון שלה.

כשריבצ'ו רצתה לצאת לחופש ליום אחד לא היתה
חברה בקיבוץ שהסכימה למלא את מקומה, מפחד
שמה אחנק – את כל זה שמעתי מסיפורים שסיפרו
לי.

ריבצ'ו הצילה את חיי ולא רק פעם אחת.

גדלתי. כשהייתי בבית הספר תיכון הייתי מגיעה אל
ריבצ'ו שעבדה אז במשתלה ליד בית הספר, כדי
למצוא פינה של שקט. דיברנו סתם על החיים. אני
אהבתי אותה והיא אותי, מין קשר שקשה להסביר
אותו.

לימים כשחזרתי מיפן עבדתי במרכזון שיוכל ועמוס
היו בו, שוב הצטלבו דרכינו.

יהודית – זכית!

אני יודעת שהקשר שלכן הוא ייחודי, אני מאמינה
שהוא לא ניתק, תמיד אמא שלך תהיה בלבך, לכל
מקום שתלכי היא תלווה אותך ואת אותה.

שלא תדעי צער.

רותם פטרוקובסקי

והאיש המת שָׁב לְביתו
לספר לְבניו על מותו
לבל יִחַרְדוּ בְּנָיו לְמִשְׁמַע
הַדָּבָר הַנּוֹרָא הַזֶּה.

וְלֹא הָיָה עוֹד בֵּין הַמֵּתִים
מִי שֶׁעָשָׂה כְּזֹאת.

צֵאוּ וּרְאוּ בַּקְּבֻרוֹת הַמֵּתִים
אִם יֵשׁ מִי שֶׁעָשָׂה כְּזֹאת.

וְהוּא יֵשֵׁב עִמָּנוּ וְלֹא מֵשׁ
כָּל שְׂבַעַת יְמֵי אֲבֻלוֹת.
כִּי אִיךָ יִבְדֵּל מֵאֲמָנוּ לַמְנוּחָה
וְאֲנַחְנוּ לְכַד בְּצַעֲרֵי?

וְהוּא סִפֵּר אֵת דְּבַר מוֹתוֹ
בְּאֵר דָּבָר עַל בְּרִיּוֹ.
כִּי זֹאת עָלְתָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ
שֶׁמָּא כְּזֹאת נִנְחָם.

וְאִף אִם לֹו אָתָּה הַמְנוּחָה
הוּא יֵשׁוּב אִם נִפְגַּיעַ בּוֹ
וְעַל פְּנֵינוּ לֹא יַעֲבֵר
וְעַל מְדוּנָנוּ לֹא יִתְעַלֵּם
חֶלֶק כְּחֶלֶק יִשָּׂא עִמָּנוּ
בְּדָבָר הַנּוֹרָא הַזֶּה.

שְׂבַעָה יָמִים וְשָׁנִים אֵין־מִסְפָּר
בְּכָל עַת שֶׁיִּבּוֹא רְצוֹן מִלְּפָנֵינוּ
כָּל אֵימַת שֶׁהַצֶּעַר יִגְבֵר עָלֵינוּ
עֵזֵב יַעֲזֹב עִמָּנוּ.

דליה רביקוביץ

נפצים

שלום לכולם אני בן לחברי קיבוץ ומאסתי בכל הרעש שיש כאן בלילה. אני מדבר על שעה 10:00 בלילה, שיש פה נפצים כרגע וככה אי אפשר להמשיך. אני מבקש לטפל בנושא. תודה

אביעד לירן

תמונות מפורים ילדים

בכתובת זאת מצויות תמונות מפורים ילדים אשר צולמו ברונדו ובפינת הצילום על-ידי אוריה גנור.

<http://www.ugstyle.co.il/purim2009.htm>

נוי

תודה לעובדי הנוי על השיקום המהיר של הגינה והדשא סביב ביתי החדש. נחמה זמיר

סרטים בספריית הקיבוץ

בספריית החברים קיימת ספריית סרטים על גבי תקליטורים. יש כבר כ-400 סרטים מכל הסוגים: חדשים, ישנים, רומנים, סרטי פעולה, בלש ועוד. להנאתכם -

אהוד טל

עמותת חיים

למען ילדים חולי סרטן בישראל

לכבוד "לכל הרוחות" היקרים גבעת חיים מאוחד שלום רב,

אנו בעמותת חיים מבקשים להביע את תודתנו והערכתנו מעומק הלב על תרומתכם והירתמותכם למען ילדים חולי סרטן. תרומות מבורכות אלו סייעו ויסייעו לנו רבות בתמיכה, ליווי והקלה על חייהם של ילדי עמותת חיים המטופלים במחלקות האונקולוגיה ברחבי הארץ. אנו רואים בכם שותפים מלאים במאבקנו למען העתיד המיוחל, בו ינצח כל ילד את מחלת הסרטן.

רצינו לומר מילה קטנה,
מילה שאומרת המון,
ועטופה בכל כך הרבה אהבה.
מילה שמעלה חיוך על הפנים
וגורמת טוב בלב להרבה שנים,
מילה בעלת ארבע אותיות,
שעל הלב חורטת...
מילה אחרת מכל המילים,
מילה שונה,
שאומרת - תודה!
בברכה ובהוקרה מעומק הלב,

אבשלום כהן יו"ר העמותה
וכל ילדי עמותת חיים ברחבי הארץ

הכל הולך - חזון או פנטזיה

מיכל בן עמי-דהאן הקימה עם שותפים חברה עסקית במטרה להריץ פרויקט מחזור קהילתי וחינוכי. עד שיימצא להם משכן קבע, למשל בקומה העליונה של השוק בחדרה, הם יושבים במקלט בית שרת, בתוך ערימות בדים – וחולמים בגדול.

מה הרעיון?

להקים מפעל מחזור על בסיס חברתי וחינוכי.

קראנו לחברה שלנו allgo – "הכל הולך" – עסקים קהילה ומחזור – שילוב של שלושת הדברים.

נשמע הזוי. מה בעצם אתם עושים?

אנחנו אוספים בדים ובגדים ישנים ומייצרים בובות, תיקים, שמיכות ועוד. החלום שלי זה סוג של איקאה ממוחזרת, כלומר שאתה יכול למצוא במקום אחד את כל הדברים הדרושים לך לבית ולעצמך, מבגדים ועד רהיטים. צרכנות ממוחזרת ברמה הכי גבוהה. ברור שהחזון הוא גם אקולוגי.

איך התחלתם?

לפני קצת יותר משנה הייתי עם הילדה שלי בבית וחשבתי מה אני רוצה לעשות. במקצועי אני מורה לאומנות, יש לי תואר ראשון ותעודת הוראה, לימדתי קצת אבל מעולם לא הייתי מורה מן המניין. בכל מקום שגרתי היה לי סטודיו פרטי ומכרתי, אפילו התעסקתי קצת בבגדים. אני קצת מורדת במערכת...

חברתי גלית, שבעבר הוצאנו יחד את ספר הילדים "סליל הקסם" וכיום היא מנהלת פדגוגית במכון לחינוך דמוקרטי בסמינר הקיבוצים, ראתה שעשיתי לילדות שלי אפודות ממוחזרות משמיכות פלזו (כי אני לא יודעת לסרוג), והציעה לי לפתח את הנושא ולהשתלב באחד מבתי הספר הדמוקרטיים באזור, חדרה או גבעת אולגה. מכאן התגלגל הרעיון לפרויקט מחזור. דיברנו עם יעקב הכט, ראש המכון לחינוך דמוקרטי והאיש שהקים את בתי הספר הדמוקרטיים הראשונים. הוא מצא שהנושא מעניין, והרעיון קיבל הדים. הצטרפו אנשים, כולל אנשי עסקים ולאט לאט גיבשנו קבוצה. בשלב זה הקמנו חברה של חמישה שותפים: יעקב הכט, גלית יצחקי שמשון – מנהלת פדגוגית ארצית במכון, יואב שלישי – מתחום העסקים, חנוך ברקת, משקיע במפעלים חברתיים שבא מתחום ההיי טק והיה מנכ"ל אייפקס – ואני.

עובדת איתנו גם הדס גרטמן, תופרת ואומנית מיצגים חברתיים, וברק אביעם איש שלום מעצב בגדים ממוחזרים ושמלות כלה.

אמרת פרויקט חברתי...

חשבנו להקים את הפעילות שלנו בתוך שכונות, למשל גבעת אולגה, שהיום מנסים להרים ולמנף אותה. התוכנית שלנו, להזמין את התושבים, שרבים מהם נתמכי סעד, אימהות חד-הוריות ואנשים קשי יום לעבוד איתנו. אנחנו רוצים לספק להם עבודה, ובו בזמן ליצור חממות יזמות וללמד אותם להקים עסק. הכוונה שלנו להראות שפרויקט חברתי יכול גם להכניס כסף. אנחנו לא מתביישים להגיד שאנחנו עסק כלכלי מעבר לזה שאנחנו תורמים חברתית וקהילתית.

אנחנו חושבים להביא מעצבים בכל תחומי המחזור, החל מבגדים ובובות, ועד שמיכות, רהיטים וכדומה – הכל פתוח. כל מעצב שיבוא לעבוד איתנו ייקח קבוצת אנשים, יעסיק

אותם וגם ילמד אותם את העבודה. רוב האנשים שם לא סיימו בית ספר, ואין להם אפשרות ללימודים גבוהים, ולמרות זאת אצלנו הם ילמדו כל דבר שהם ירצו. למשל, מישהי שיודעת לתפור ועובדת עם מעצב – וגם רוצה ללמוד עיצוב – תוכל ללמוד עיצוב, או, אם היא רוצה, אפילו ללמוד כלכלה ועסקים. מכאן זה כבר הופך לשלב חינוכי, אנחנו חושבים בכיוון של אקדמיה למבוגרים...

אתם מפליגים רחוק...

נכון, ככה זה עם חלומות, צריך לחלום אותם בגדול ובסוף הם מתגשמים, לפחות בחלקם. הרעיון שלנו בנוי על נקודות חוזק: לכל בן אדם יש נקודת חוזק, שבה הוא טוב. אנחנו רוצים לחזק אותה ולפתח – זו עבודה קהילתית: להזמין מישהי, שיושבת בבית באפס מעשה וחושבת שהיא לא מסוגלת לכלום ולהראות לה שהיא כן יכולה ויש דברים שהיא מאוד טובה בהם.

אנחנו מחפשים בגבעת אולגה מבנה שיתאים לפעילות שלנו. יש כבר כמה אפשרויות, מבנים גדולים שיהפכו להיות מפעל ומקום לימוד – אקדמיה. אנחנו גם בונים קשרים עם עיריית חדרה וכך עלה הרעיון של הקומה העליונה בבניין השוק, ובינתיים, עד שיהיה לנו מקום, שכרנו את המקלט של בית שרת, והתחלנו לעבוד. שנה שלמה בניתי את הפרויקט ולפני שלושה חודשים בערך עברנו למקלט.

בשלב הראשון עובדים בתחום הטקסטיל, בעיקר בובות עם מילוי. המגמה היא לייצר מוצר כלשהו, שיתחיל להתניע את הגלגל הזה, ולהכניס לנו כסף כדי שנוכל להעסיק אנשים.

באיזה מצב מצאתם את המקלט?

המקלט היה ריק, אבל נקי! לא יונים ולא עכברים, רק ציורים על הקיר, מהזמן שהיה קיבוץ... עדיין אין לנו מחשב, אפילו לא טלפון. דאגו לנו יפה מהקיבוץ, ממש נעים לשכור פה מבנה. סידרו קצת את התאורה ולאחרונה גם סידרו את המים.

אני רואה פה ערימות בגדים ישנים ובדים – איך אספתם אותם?

אנחנו אוספים מכל הבא ליד. כל מי שאני מכירה יודע שאנחנו אוספים בגדים ישנים. פשוט הודעתי שאני קולטת כל דבר. אנחנו אוספים גם שאריות ממפעלים וממתפרות, ענת לוי מהאיחוד שיש לה חנות יד שנייה תורמת לנו כל מה שלא דרוש לה, והשמועה עוברת מפה לאוזן. הבאתי גם בגדים מהבית אחרי שסידרתי את הארון.

ספרי לי על הבובות

כל בובה מייצגת נקודת חוזק אצל ילד, ואפילו אצל מבוגר. למשל, בובת חוזק לדמיון, או בובת חוזק לזחילה – הורים לא תמיד יודעים במה הילד שלהם חזק, האם הוא יודע לשיר, או לצייר, האם הוא אמיץ, או אולי יש לו דמיון. הנה כאן בובה שיכולה להיות בובת קסמים, ואתה כאילו אומר לילד שלך: אולי אף אחד לא יודע, אבל אני כן יודע שאתה טוב בקסמים, אז אני נותן לך את הבובה הזאת וכולם ידעו שאתה טוב בקסמים... יש גם בובת נגינה, ובובת שירה, אלה תהליכים מחזקים. יש לנו גם בובות לעבודה טיפולית של גננות ומורות.

הרעיון הוא, למחזר בגדי ילדים וליצור מהם בובות. ילדים שומעים הרבה על מחזור, אומרים להם: תאספו בקבוקים, ניירות – פה הילד מקבל את כל תהליך המחזור: הוא מוסר את הפיגימה הישנה שלו, והיא הופכת להיות בובה. כך ילדים מתחברים. יש משחו נעים בבדים של בגדי ילדים, קצת שמיכי – מלשון שמיכה, נעים למגע...

גם חומר המילוי הוא מאה אחוז מחזור. תחילה מילאנו בגזרי בדים וחומרים שאספנו, עד שמצאנו מפעל שגורס שאריות בדים ומייצר סמרטוטים, ועכשיו אנחנו רוכשים מהם מילוי.

לכל בובה אנחנו תופרים תיק מיוחד לה, גם הוא ממוחזר מבגדים אחרים. יש לנו גם תיקי בית ספר – הכל ממוחזר.

מוצרים אחרים?

אנחנו מדברים גם על ביגוד, ובעצם אנחנו פתוחים לכל. יש לנו את ברק שהוא מעצב בגדים למבוגרים, שהם מדהימים, ויש הדס שהיא תופרת מומחית. אנחנו רוצים לטפח כישרונות, למשל של נשים אתיופיות וקוקזיות, שיש להן מלאכות יד מדהימות, ללמד אותן לתפור לגזור ולעצב. יש פה משהו גדול, רעיון מורכב מאוד, אולי נאיבי, אבל אני מאמינה שאפשר...

אנחנו כבר במשא ומתן עם מספר חברות גדולות. אנחנו עובדים על שיווק, לומדים את הנושא היחצ"ני. בקרוב נפתח אתר אינטרנט ויש לנו תוכנית לפתוח חנות. יש רעיונות גדולים שעדיין מוקדם לספר עליהם, וכל זה דווקא בתקופה שהכלכלה צונחת וכולם מפטרים.

מה תפקידך, מיכל?

מאז שקיבלנו את המימון הראשוני אני עובדת במשרה מלאה, כחלק מההשקעה בפרויקט. יש לי שני כובעים: אני מנהלת את הצד היצירתי של הפרויקט, בניית מפעל שמוציא מוצרים, ואני גם פועלת פשוטה, עושה את הבובות. אנחנו עובדים פה שלושה ימים בשבוע, חצי משרה, ושלושה ימים יש לי פגישות של הדירקטוריון, שבהן מחליטים החלטות. עובדים ביחד, כל אחד מאיתנו תורם משהו, כיף לעבוד ככה.

את מגיעה לילדים בבית?

כן, אני מסיימת פה בארבע, הולכת הביתה לילדים ואחר-כך בלילה ממשיכה לעבוד, במחשב, במיילים וכדומה. אני מאמינה בעבודה משולבת עם הבית והילדים, אני לא אשת קריירה בלבד.

מה אומרים במשפחה?

המשפחה הקרובה שלי מאוד שמחה. שלמה הוא בעל תומך ועוזר. הוא שהמציא את הפרצופים של הבובות. גם הילדות שמחות: ליהי הבת שלי הגדולה היא בת שבע וחצי. סיפרתי לה על הרעיון והיא מספרת לכל החברים שלה שאמא שלה מקימה מפעל למחזור והיא תעשה להם תיקי בית ספר ממוחזרים ובובות חזק. היא אשת השיווק הכי גדולה שלנו והיא הכי מאמינה.

אנשים ששמעו עלינו בהתחלה היו די סקפטיים, היה קשה להאמין שמשהו ייצא מזה, אבל אני תמיד האמנתי ושמרתי על מורל גם כשאחרים התחילו להתייאש.

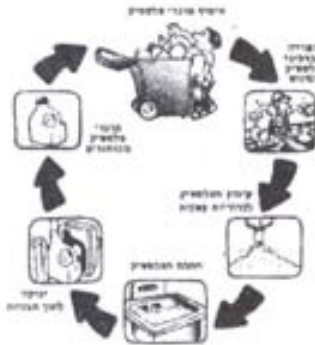
מה תאמרי לקוראים?

שלא יזרקו בגדים אלא יעבירו אליי, שיאמינו בחלומות שלהם, אנחנו אנשים עם אמונה, סוג של ציונות קהילתית וחברתית – אני מאמינה בקהילה. רשמה דינה רמגי

הידעת?

ב"יובלים", בית ספר "ירוק" המחנך לתודעת שמירת כדור הארץ כתבו כללים להגנת הסביבה:

1. לפחית שימורים לוקח 100 שנים להתכלות.
2. לבקבוקי פלסטיק לוקח בין 500 ל-1000 שנים להתכלות.
3. אריזות וכוסות קלקר אינן מתכלות.
4. השארית הברז פתוח, בזמן צחצוח השיניים, גורמת לבזבז של 19 ליטרים מים, שהם 76 כוסות.
5. לחיתול חד-פעמי לוקח כ-500 שנים להתכלות.
6. לבקבוק זכוכית לוקח כ-1,000,000 שנים להתכלות.
7. הסוללות מכילות מתכות כבדות, הגורמות לזיהום האוויר, הקרקע ומי-התהום. יש להשליכן רק למיכלי איסוף, ולא לפח האשפה.
8. שקיות ניילון, מיוצרות מתוצרי לוואי של נפט. הן אינן מתכלות.
9. לכתוב ולצייר זה נעים – אבל חשוב להשתמש בנייר משני הצדדים.
10. כ-100,000 יונקים ימיים וכמיליון עופות מים מתים מדי שנה, כתוצאה מבליעת שקיות פלסטיק.
11. שקיות פלסטיק מהוות כ-28% מנפח הפסולת ו-7% ממשקלה.
12. כמות הפסולת שמייצר אדם במהלך חייו גדולה בערך פי 600 ממשקל גופו כבוגר.
13. זכוכית המיוצרת מזכוכית ממוחזרת (במקום מחומרי גלם) מפחיתה ב-50% את זיהום המים הנלווה, וב-20% את זיהום האוויר הנוצר בתהליך.
14. חישבו ומצאו כי אם כל אחד מבתי-האב בארה"ב יחליף נורת להט אחת (כן, אחת בלבד!) בנורה פלורוסנטית, כמות זיהום האוויר שתיחסך בשנה תהיה זהה להורדת 1,000,000 כלי רכב מהכביש.
15. מפסולת אורגנית ניתן להפיק קומפוסט לשימוש ביתי (בגינה) וחקלאי. כל אחד מאיתנו יכול להפיק קומפוסט בחצר ביתו!!!
16. הפסולת האורגנית מהווה כ-40% ממשקל האשפה בפח הביתי שלכם.
17. במדינת ישראל גדלה כמות הפסולת בשיעור של כ-5% כל שנה. כל תושב מייצר בממוצע בכל יום כשני ק"ג אשפה. בסך הכול מצטברת פסולת בכמות של יותר מחמישה מיליוני טונות בשנה.
18. נפח הפסולת בישראל בשנה שווה ל-24 מיליון מ"ק. נפח זה שווה ערך ל-50 מגדלים כמו מגדל השלום.
19. אם 100,000 בני אדם יפסיקו לקבל "דואר זבל" (junk mail), ניתן יהיה לחסוך את כריתתם של 150,000 עצים מדי שנה. אם מיליון בני אדם יעשו זאת, ניתן יהיה לחסוך את כריתתם של מיליון וחצי עצים.
20. זכוכית היא חומר שאינו מתפרק בקלות. מסיבה זו בקבוק שתשליכו היום צפוי להמשיך וללכלך את הסביבה גם בשנת 3000.

מסרה נרי ארזי (גור)

פסח...פסח...פסח

ליל הסדר

יום ד' 8 באפריל

בשעה 19:00 התכנסות
(הגשת מרק עם קניידלך)

בשעה 19:30 קריאת ההגדה

בואו במצב רוח שמח ואביבי

כמה דברים רגע לפני החג:

1. אין באפשרותנו לקבל רישום נוסף של חברים ואורחים. עמכם הסליחה.
2. ביום ב', בשעה 20:00, נפרוס מפות ונקשט את חדר האוכל. אנחנו זקוקים לעזרה מכל מי שמוכן לתת כתף ולתרום!!!
3. במהלך יום שלישי יחולקו בתאי הדואר פתקים עם סידורי הישיבה.

חג שמח

אביב שמח

נודית ברוש ודפנה מרום גולן

מלת טוב
לרותי קורן
להולדת הנכדה רותם
בת לסקד וגבריאלה
אחות לאוריה ושחר
ברכות למשפחה

מלת טוב
לישראלה ואהוד
להולדת הנכד אלון
בן לתמיר ואילנית
אח לשיר
ברכות למשפחה

מלת טוב
לצביה ועקיבא
להולדת הנכד עמרי
בן למיטל ואייל
ברכות למשפחה

לשגיא אריאלי
רוב ברכות לגיוסך לצח"ל
קה נשימה ארוכה - וצא לדרך.
מאחלים לך שירות מועיל ומהנה.

מוועדת צעירים
ובית גבעת חיים

